

Vuk Vrhovac, pionir endokrinologije i dijabetologije u Hrvatskoj

Ivica Balen

Slavonski Brod

ivekbalen@gmail.com

Velimir Božikov

Specijalna bolnica Sv. Katarina, Zagreb

bozikovvelimir@gmail.com

Dario Rahelić

Sveučilišna klinika za dijabetes, endokrinologiju i bolesti metabolizma

Vuk Vrhovac KB Merkur, Zagreb

Hrvatsko katoličko sveučilište, Medicinski fakultet, Zagreb

dario.rahelic@gmail.com

Marica Jandrić-Balen

Slavonski Brod

marica@jandric.com

SAŽETAK: Rad donosi iscrpan biografski i profesionalni prikaz života i djelovanja Vuka Vrhovca (1903–1952), utemeljitelja hrvatske endokrinologije i dijabetologije te jednog od najistaknutijih liječnika prve polovice XX. st. Vrhovac je završio studij medicine u Zagrebu (1927), gdje je vrlo rano pokazao interes za socijalnu medicinu pod utjecajem Andrije Štampara. Uz potporu Rockefellerove zaklade, stručno se usavršavao u SAD-u, Kanadi i Europi. Boravak u Torontu kod nobelovca Fredericka Bantinga, suotkrivača inzulina, bio je ključan za najveće Vrhovćevo dostignuće – pokretanje domaće proizvodnje inzulina u Zagrebu (1935). Time je tadašnja Jugoslavija postala jedna od rijetkih država u svijetu s vlastitom proizvodnjom inzulina. Vrhovac je utemeljio i prvo Savjetovalište za dijabetes u ovom dijelu Europe (1940.), čime je implementirao Štamparove principe preventivne medicine i postavio temelje organizirane skrbi za oboljele. Izabran je za izvanrednoga profesora i dopisnoga člana JAZU-a (1950). Cijeli je radni vijek posvetio zdravstvenom prosvjećivanju, posebno trezvenjačkom pokretu i borbi protiv alkoholizma. Bio je i urednik lista *Novi život*, autor brojnih stručnih i popularno-medicinskih članaka te triju knjiga. Njegov sin, profesor emeritus Božidar Vrhovac, a poslije i unuk, nastavili su obiteljsku medicinsku tradiciju, dugu više od sedam desetljeća. Iako je preminuo naglo, u 49. godini života, Vuk Vrhovac ostavio je dubok trag u hrvatskoj medicini kao vizionar preventivne medicine i jedan od najza-

¹⁰ <https://orcid.org/0000-0002-6048-7709> [Velimir Božikov]

[✉] <https://ror.org/027ef7e21> [Specijalna bolnica Sv. Katarina]

¹⁰ <https://orcid.org/0000-0002-2901-0646> [Dario Rahelić]

[✉] <https://ror.org/01b6d9h22> [Klinička bolnica Merkur]

[✉] <https://ror.org/022991v89> [Hrvatsko katoličko sveučilište]

služnijih za unaprjeđenje liječenja šećerne bolesti i kvalitete života kroničnih bolesnika u Hrvatskoj. Od 1970. njegovo ime nosi vodeća nacionalna ustanova za dijabetes.

Ključne riječi: Vuk Vrhovac; Andrija Štampar; Božidar Vrhovac; zdravstveno prosvjeđivanje; inzulin; Savjetovališta za dijabetes; trezvenjački pokret

1. Uvod

Vuk Vrhovac ubraja se među najvažnije pokretače moderne endokrinologije i dijabetologije u Hrvatskoj. Medicinu je studirao i diplomirao u Zagrebu, gdje se već tijekom studentskih godina oblikovao njegov interes za javno zdravstvo, preventivnu medicinu i zdravstveno prosvjeđivanje. U tom je razdoblju presudan utjecaj na njegovo profesionalno usmjerenje imao akademik Andrija Štampar, jedan od najvećih europskih vizionara javnoga zdravstva prve polovice XX. st. Štamparove ideje socijalne medicine snažno su oblikovale Vrhovčevo stručno djelovanje. Vrhovac se posebno istaknuo svojim pionirskim radom na području šećerne bolesti. Između dvaju svjetskih ratova pokrenuo je prvu domaću proizvodnju inzulina. Osnovao je i prvo Savjetovalište za dijabetes u ovom dijelu Europe. Djelovao je i kao izvanredni profesor Medicinskoga fakulteta u Zagrebu te dopisni član JAZU-a. Od 1970. godine njegovo ime nosi vodeća hrvatska ustanova za liječenje šećerne bolesti – Sveučilišna klinika za dijabetes i bolesti metabolizma u Zagrebu.

2. Djetinjstvo i školovanje

Vuk Vrhovec rođen je 13. prosinca 1903. godine u Srijemskim Karlovcima u Austro-Ugarskoj Monarhiji (Slika 1).

Slika 1. Portret Vuka Vrhovca, preuzeto s https://hr.wikipedia.org/wiki/Vuk_Vrhovac (pristupljeno 19. II. 2026) / **Figure 1.** Portrait of Vuk Vrhovac, reproduced from https://hr.wikipedia.org/wiki/Vuk_Vrhovac (accessed 19 February 2026)

Njegov otac, Radivoje Vrhovec (1863–1946), bio je istaknuti profesor i ravnatelj gimnazije u Srijemskim Karlovcima te prepoznatljivo ime u srpskoj kulturi Vojvodine. Filozofiju je studirao u Zagrebu, Beču i Pragu, a cijeli je svoj radni vijek proveo kao gimnazijski profesor. Uz svoj nastavnički rad, obnašao je i dužnost predsjednika Matice srpske u Novom Sadu (1920–35). Zbog iznimna doprinosa razvoju i modernizaciji ove značajne institucije vojvođanskih Srba, po završetku mandata proglašen je doživotnim počasnim predsjednikom.

Vuk Vrhovac je osnovno i srednjoškolsko obrazovanje stekao u rodnim Srijemskim Karlovcima, gdje je u ljeto 1921. godine završio gimnaziju. U jesen iste godine upisao je Medicinski fakultet u Zagrebu. Uvidom u *Nacijonal*, koji se čuva u Arhivu Medicinskoga fakulteta, saznaje se da je Vrhovac maturirao u Srijemskim Karlovcima, da mu je otac u to vrijeme bio inspektor u Ministarstvu prosvjete, da je bio istočnopravoslavne vjeroispovijesti te da je kao student primao stipendiju u iznosu od 300 dinara (valuta tadašnje Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca; dalje Kraljevina SHS). Upis na Fakultet odobrio mu je prof. Fran Bubanović (1883–1956), tadašnji dekan Medicinskoga fakulteta.

Vrhovac je studij medicine završio krajem 1927. godine, u redovitom roku. Iz zapisnika o položenim ispitima doznaje se da na pojedinim ispitima nije zadovoljio iz prvoga pokušaja, dok je iz većine predmeta postizao prolazne ocjene. Poseban su interes kod Vrhovca pobudili neki predmeti poput Interne medicine, Pedijatrije i Higijene koje je položio s odličnim uspjehom, što će poslije obilježiti njegov profesionalni put. U vrijeme njegova studija na Medicinskom Fakultetu u Zagrebu, Higijenu je predavao Andrija Štampar (1888–1958), svjetski poznati pionir javnoga zdravstva i preventivne medicine. Iako je u tom periodu bio načelnik za higijenu u Ministarstvu zdravstva Kraljevine SHS u Beogradu, Štampar je istodobno predavao na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Može se pretpostaviti da je u tom razdoblju uspostavljen i prvi kontakt između Štampara i mladoga Vrhovca, dvojice liječnika koje će poslije povezivati profesionalno povjerenje, slični javnozdravstveni ideali i zajednički prosvjetiteljski rad. Naime, već u gimnazijskim danima i tijekom studija Vrhovac je, poput Štampara, aktivno sudjelovao u trezvenjačkom pokretu: organizirao je predavanja i pisao popularne članke o štetnosti alkohola. Takva usmjerenost prema preventivnoj medicini i javnom zdravstvu presudno je utjecala na njegov profesionalni razvoj, posebno zato što je iza njegova višegodišnjeg stručnog usavršavanja u SAD-u, Kanadi i Europi stajala Rockefellerova zaklada, organizacija s kojom je Andrija Štampar imao snažnu profesionalnu vezu i povjerenje. To je ujedno i potvrda Štamparove važne mentorske i savjetodavne uloge u oblikovanju Vrhovčeve međunarodne karijere i stručnoga uspona (slika 2).

Slika 2. Vuk Vrhovac (stoji) u društvu Andrije Štampara (sjedi, prvi s lijeva). Preuzeto s https://hr.wikipedia.org/wiki/Vuk_Vrhovac (pristupljeno 19. II. 2026) / **Figure 2.** Vuk Vrhovac (standing) in the company of Andrija Štampar (seated, first from the left). Reproduced from https://hr.wikipedia.org/wiki/Vuk_Vrhovac (accessed 19 February 2026)

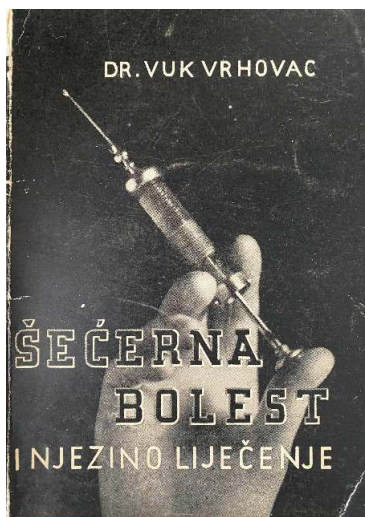
3. Vrhovčeva profesionalna karijera i prosvjetiteljska uloga

Početkom tridesetih godina XX. stoljeća Vrhovac je volontirao na Klinici za unutarnje bolesti u Zagrebu, gdje poslije stječe i specijalizaciju. Odlazi na dvogodišnje međunarodno usavršavanje iz endokrinologije i dijabetologije (1933. i 1934), najprije u Sjedinjene Američke Države i Kanadu, a potom u nekoliko vodećih europskih medicinskih središta u Engleskoj, Švedskoj, Nizozemskoj, Njemačkoj i Austriji. U SAD-u boravi u Bostonu, New Yorku, Washingtonu i Philadelphiji, dok u Kanadi provodi vrijeme u Torontu, gdje radi kod Fredericka Bantina (1891–1941), dobitnika Nobelove nagrade za otkriće i ranu primjenu inzulina. Ovo je iskustvo imalo važnu ulogu u usmjeravanju Vrhovčeve karijere prema području dijabetologije i inzulinske terapije.

Po povratku u Zagreb Vrhovac postaje specijalist interne medicine te se uključuje u rad na proizvodnji inzulina. Već 1935. godine, u okviru Škole narodnog zdravlja, sudjeluje u izradi prvoga domaćeg inzulina, u vrijeme kada je bio dostupan jedi-

no kristalni, kratkodjelujući pripravak. U idućih pet godina aktivno surađuje s farmaceutskom tvrtkom PLIBAH (poslije PLIVA) i uz pomoć istaknutih kemičara i biokemičara pokrenuta je industrijska proizvodnja inzulina (1940). Novi je pripravak, pod tržišnim imenom *Inzulin Zagreb*, predstavljao velik uspjeh jer je u to vrijeme svega nekoliko zemalja u svijetu ovladalo tehnologijom proizvodnje inzulina. U procesu razvoja toga proizvoda sudjelovali su i naši svjetski priznati kemičari Lavo-slav Ružička (1897–1976) i Vladimir Prelog (1906–1998), poslije hrvatski nobelovci iz područja kemije.

Sredinom tridesetih godina XX. st. Kanada i Danska započinju proizvodnju inzulina s produženim djelovanjem, a već 1936. kanadski protamin-cink inzulin ulazi u kliničku primjenu. U istoj godini Vrhovac u *Liječničkom vjesniku* objavljuje članak o važnosti novoga inzulina za terapiju dijabetičkih bolesnika. Deset godina poslije ponovno piše u istom časopisu, ovoga puta o dugodjelujućem inzulinu pod zaštićenim imenom *Protamin-cink inzulin Zagreb*, pripravku proizvedenom u Hrvatskoj. To je bio još jedan velik uspjeh jer je proizvodnja inzulina u to vrijeme bila nedostatna zbog stalnih problema s manjkom sirovina. Zahvaljujući domaćoj proizvodnji, osigurane su dovoljne količine i kristalnog i protamin-cink inzulina za potrebe dijabetičara međuratne Jugoslavije (Slika 3).

Slika 3. Naslovnica Vrhovčeve knjige *Šećerna bolest i njezino liječenje*, II. izdanje, Zagreb 1939. Preuzeto s https://hr.wikipedia.org/wiki/Vuk_Vrhovac (pristupljeno 19. II. 2026) / **Figure 3.** Cover of Vrhovac's book *Diabetes Mellitus and Its Treatment*, 2nd edition, Zagreb, 1939. Reproduced from https://hr.wikipedia.org/wiki/Vuk_Vrhovac (accessed 19 February 2026)

Godine 1940. Vrhovac je osnovao i Savjetovalište za dijabetičare, prvo u ovom dijelu Europe, a od 1946. vodio je Zavod za kliničku endokrinologiju pri zagrebačkoj Klinici za unutarnje bolesti. Uz svoj redovni liječnički i znanstveni rad, Vrhovac je

bio iznimno aktivan i u stručnoj te popularno-medicinskoj publicistici. Od 1935. godine redovito objavljuje članke u *Liječničkom vjesniku*, sve do kraja života. Objavljivanje nije prekinuo niti u vrijeme Drugoga svjetskog rata, o čemu svjedoči i rad objavljen 1942. godine tijekom razdoblja NDH, kad je vjerojatno radio i boravio u Zagrebu.

Vrhovac je već kao mladi liječnik bio snažno angažiran u zdravstvenom prosvjećivanju, posebice u borbi protiv alkoholizma. Još kao student organizirao je trezvenjačke klubove za mladež i često držao predavanja o opasnostima od alkoholizma i o štetnosti alkohola za zdravlje. Tijekom 1930. godine održao je čak devetnaest predavanja diljem Savske i Primorske banovine, a 1931. godine sudjelovao je u pripremi Štamparove knjige *Narodna čitanka o alkoholu*. Od 1929. do 1938. godine djelovao je kao glavni urednik lista *Novi život*, u kojem je objavio četrdesetak članaka o alkoholizmu i njegovim posljedicama, postavši tako jedan od najaktivnijih zdravstvenih prosvjetitelja svoga vremena.

Godine 1950. Vrhovac je unaprijeđen u izvanrednoga profesora Medicinskoga fakulteta i izabran za dopisnoga člana Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti (JAZU; danas Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, HAZU). Predavao je i u Školi narodnoga zdravlja, osobito na tečajevima za stručno usavršavanje liječnika. Uz profesorski rad neumorno je pisao znanstvene i stručne članke, popularno-medicinske tekstove te knjige. Do kraja života objavio je dvadesetak znanstvenih radova, velik broj stručnih i popularnih članaka te tri knjige. U svojim znanstvenim radovima ponajviše se bavio endokrinologijom, dijabetologijom, proizvodnjom inzulina i komplikacijama šećerne bolesti, dok je u popularno-medicinskim publikacijama najčešće pisao o alkoholizmu i štetnosti nikotina te o ulozi prehrane u zdravlju i bolesti.

4. Obiteljski i društveni život

Vuk Vrhovac je bio izrazito aktivan sudionik društvenoga i kulturnoga života Zagreba, grada u kojem je živio, studirao i profesionalno djelovao. Još kao student pokazivao je širok spektar interesa, osobito prema umjetnosti i kulturnim zbivanjima. Pred sam završetak studija, tijekom 1926. i 1927. godine, redovito je pisao glazbene kronike za *Letopis Matice srpske* u Novom Sadu. Svakih nekoliko mjeseci slao je iscrpne izvještaje o koncertima, opernim predstavama i drugim glazbenim događanjima u Zagrebu, pružajući pritom vrijedan uvid u bogat i raznolik glazbeni život grada u to doba. Među koncertima kojima je prisustvovao posebno se ističe nastup slavnoga pijanista Arthura Rubinsteina u proljeće 1927. godine, što dodatno potvrđuje Vrhovčevu blisku povezanost s umjetničkom scenom.

Obiteljski život Vuka Vrhovca započinje 1935. godine kad sklapa brak s Beatom Laksa. Godinu dana kasnije, u lipnju 1936., rođen im je sin Božidar. Prema podacima iz krsnoga lista, Božidar je kršten u Srpskoj pravoslavnoj crkvi Preobraženja

Gospodnjeg u Zagrebu. Rođen je kao prvo, zakonito dijete u braku pravoslavnoga oca i majke rimokatolkinje. Kum mu je bio odvjetnik Miodrag Popović iz Beograda. Zanimljivo je da će Božidar Vrhovac kasnije postati jedna od ključnih osoba hrvatske interne medicine i utemeljitelj kliničke farmakologije, čime se nastavlja medicinska tradicija u obitelji Vrhovac.

Drugo dijete Vuka i Beate, kći Aleksandra, rođena je u studenom 1940. godine. Za razliku od brata, krštena je u katoličkoj crkvi Svetog Blaža u Zagrebu, a kao kuma je navedena Natalija Jakčin. Iz prijepisa toga krsnog lista vidljivo je da su se roditelji, Vuk i Beata, vjenčali 16. ožujka 1935. godine u Svetoj Klari. Krajem 1947. godine Vrhovac ispunjava obrazac za dječji doplatak za Božidara i Aleksandru, u kojem kao bračno stanje navodi da je udovac. Ne postoji podatak o točnom datumu smrti njegove prve supruge Beate. Sredinom XX. st. ponovno se oženio i s novom suprugom Carmen (rođ. Jakčin) u siječnju 1951. dobio kćer Marinu.

Unatoč neumornoj profesionalnoj i društvenoj aktivnosti, Vrhovac umire iznenada, 26. svibnja 1952, u 49. godini. U intervjuu za list *Nacional* iz 2004. godine, Božidar Vrhovac iznosi osobnu i dojmljivu sliku svoga oca, Vuka. Iako je u trenutku očeve smrti imao tek šesnaest godina, Božidar jasno pamti intenzivnu radnu energiju i navike svoga oca. Navodi da je Vuk radio na Klinici, u Savjetovalištu za dijabetes, na Fakultetu te u privatnoj ambulanti, a kod kuće je gotovo uvijek čitao ili pisao, najčešće članke ili knjige. Posvjedočio je da se njegov otac zbog neumorna rada nije imao vremena posvetiti djeci. Ipak, liječnički naponi i uspjesi njegova oca ostavili su dubok trag na Božidara, a poslije i njegova sina (Vukova unuka) koji su također odabrali liječničko zvanje i tako učvrstili višegeneracijsku medicinsku tradiciju obitelji Vrhovac.

5. Zaključak

Vuk Vrhovac jedan je od istaknutih liječnika XX. st. i utemeljitelj moderne hrvatske endokrinologije i dijabetologije. Svojim predanim radom na području preventivne medicine te izrazitom socijalnom osjetljivošću, oblikovao je temelje sustavne skrbi za oboljele od šećerne bolesti u Hrvatskoj. Njegova međunarodna usavršavanja, osobito rad kod nobelovca Fredericka Bantinga, omogućila su mu da već 1935. pokrene prvu domaću proizvodnju inzulina, što je bilo iznimno važno za zdravstvene prilike u cijeloj zemlji. Kao utemeljitelj prvoga Savjetovališta za dijabetes u Hrvatskoj i neumoran zdravstveni prosvjetitelj, Vrhovac je praktično primjenjivao Štamparove principe javnoga zdravstva te djelovao na produljenje i poboljšanje života kroničnih bolesnika. Unatoč preranoj smrti u 49. godini, njegov je doprinos ostao trajan – od razvoja kliničke dijabetologije i industrijske proizvodnje inzulina preko javnozdravstvene edukacije i borbe protiv alkoholizma do medicinske tradicije koju su nastavile

sljedeće generacije njegove obitelji. U spomen Vuku Vrhovcu današnja Sveučilišna klinika za dijabetes, endokrinologiju i bolesti metabolizma nosi njegovo ime.

IZVORI

Arhivska građa

Arhiv Medicinskoga fakulteta u Zagrebu, dosje Vrhovac Vuk.

Arhiv Medicinskoga fakulteta u Zagrebu, Nacijonali – zimski semestar 1921/22, od P-Ž.

Arhiv Medicinskoga fakulteta u Zagrebu, zapisnici s ispita, dosje Vrhovac Vuk.

Elektronički mrežni izvori

https://hr.wikipedia.org/wiki/Vuk_Vrhovac (pristupljeno 19. II. 2026).

https://hr.wikipedia.org/wiki/Bo%C5%BEidar_Vrhovac (pristupljeno 19. II. 2026).

<https://arhiva.nacional.hr/clanak/13794/bozidar-vrhovac-hrvatski-farmakolog-u-kraljevskom-koledzu> (pristupljeno 19. II. 2026).

LITERATURA

Vrhovac, Vuk. 1926a. »Mužički život u Zagrebu (oktobar–februar 1926)«. *Letopis Matice Srpske*, 101 (1–2), knj. 308: 102–110.

Vrhovac, Vuk. 1926b. »Mužički život u Zagrebu (mart–juni 1926)«. *Letopis Matice Srpske*, 101 (1–2), knj. 309: 190–197.

Vrhovac, Vuk. 1927a. »Mužički život u Zagrebu (januar–mart 1927)«. *Letopis Matice Srpske*, 101 (2–3), knj. 312, sv. 2–3: 339–346.

Vrhovac, Vuk. 1927b. »Mužički život u Zagrebu (april–jun 1927)«. *Letopis Matice Srpske*, 102 (1), knj. 314: 110–117.

Vrhovac, Vuk. 1927c. »Mužički život u Zagrebu (oktobar–decembar 1927)«. *Letopis Matice Srpske*, 102 (1–2), knj. 311: 161–172.

Vrhovac, Vuk. 1935a. »Utisci o američkoj i engleskoj medicini«. *Liječnički vjesnik*, 57 (1): 30–35.

Vrhovac, Vuk. 1935b. »Aktuelni kliničko-fiziološki problemi diabetes mellitusa«. *Liječnički vjesnik*, 57 (2): 59–62.

Vrhovac, Vuk. 1936. »O protaminskom inzulinatu«. *Liječnički vjesnik*, 58 (7): 315–316.

Vrhovac, Vuk. 1937a. »Dijabetes i tuberkuloza«. *Liječnički vjesnik*, 59 (4): 130–135; 59 (5): 205–212.

Vrhovac, Vuk. 1937b. »Diabetes and Tuberculosis«. *Liječnički vjesnik*, 59 (5): 228–229.

Vrhovac, Vuk. 1942a. »Esencijalna hipertenzija i dijabetes (kardiovaskularna oboljenja kod dijabetičara I)«. *Liječnički vjesnik*, 64 (3): 81–90.

Vrhovac, Vuk. 1942b. »Essentielle Hypertonie und Diabetes«. *Liječnički vjesnik*, 64 (3), Suppl. 3.

Vrhovac, Vuk. 1946a. »Inzulinski preparati produženog djelovanja i njihova klinička aplikacija, s posebnim obzirom na Protamin-cink inzulin Zagreb«. *Liječnički vjesnik*, 68 (5–6): 84–95.

Vrhovac, Vuk. 1946b. »Insulin Preparations with Prolonged Action and their Clinical Application (with special regard to Protamin-Zinc-Insulin Zagreb)«. *Liječnički vjesnik*, 68 (5–6): 119–120.

VUK VRHOVAC: A PIONEER OF ENDOCRINOLOGY AND DIABETOLOGY IN CROATIA

Ivica Balen

Slavonski Brod

ivekbalen@gmail.com

Velimir Božikov

St. Catherine Specialty Hospital, Zagreb

bozikovvelimir@gmail.com

Dario Rahelić

Vuk Vrhovac University Clinic for Diabetes, Endocrinology and Metabolic Diseases,

Merkur University Hospital, Zagreb

Catholic University of Croatia, School of Medicine, Zagreb

dario.rahelic@gmail.com

Marica Jandrić-Balen

Slavonski Brod

marica@jandric.com

ABSTRACT: This paper provides a comprehensive biographical and professional account of the life and work of Vuk Vrhovac (1903–1952), the founder of Croatian endocrinology and diabetology and one of the most prominent physicians of the first half of the 20th century. Vrhovac graduated in medicine in Zagreb in 1927, where he early developed an interest in social medicine under the influence of Andrija Štampar. With the support of the Rockefeller Foundation, he pursued advanced training in the United States, Canada, and across Europe. His stay in Toronto with Nobel laureate Frederick Banting, co-discoverer of insulin, proved crucial for Vrhovac's greatest achievement—the establishment of domestic insulin production in Zagreb in 1935. At that time, this made Yugoslavia one of the few countries in the world with its own insulin production. Vrhovac also founded the first diabetes counselling centre in this part of Europe in 1940, thereby implementing Štampar's principles of preventive medicine and laying the foundations for organised care for patients. He was appointed associate professor and elected a corresponding member of the Yugoslav Academy of Sciences and Arts in 1950. Throughout his career, he was devoted to public health education, particularly within the temperance movement and the fight against alcoholism. He also served as editor of the journal *Novi život*, authored numerous professional and popular medical articles, and published three books. His son, Professor Emeritus Božidar Vrhovac, and later his grandson, continued the family's medical tradition spanning more than seven decades. Although he died suddenly at the age of 49, Vuk Vrhovac left a profound mark on Croatian medicine as a visionary of preventive healthcare and one of the key contributors to improving diabetes treatment and the quality of life of chronically ill patients in Croatia. The leading national diabetes institution has borne his name since 1970.

Keywords: Vuk Vrhovac; Andrija Štampar; Božidar Vrhovac; public health education; insulin, diabetes counselling centres; temperance movement

Članci su dostupni pod licencijom Creative Commons: Imenovanje 4.0 međunarodna (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). Sadržaj se smije umnožavati, distribuirati, priopćavati javnosti, prerađivati i koristiti u bilo koju svrhu, uz obavezno navođenje autorstva i izvora.